

MdR, NOS Jazzgeschiedenis 218. Rond 1943/44 werd het duidelijk dat een jongere generatie tenorsaxofonisten als model óf Lester Young óf Coleman Hawkins ~~Koos~~ ^{Koos}. Voor Ike Quebec was dat The Hawk.

plaat 1 Ike Quebec Quintet: Blue Harlem (Ike Quebec)
A/2 - 4:28 - Blue Note B-6507

Ike Abrams Quebec, 17 augustus 1918 geboren in Newark, New Jersey en even oud als Ella Fitzgerald, Hank Jones en Norman Granz, was danser en pianist geweest voor hij in 1940 tenorsaxofoon ging spelen. Hij is nooit echt bekend geworden, speelde ook niet zoveel, maakte weinig platen. Van 1944 tot '51 werkte hij bij Cab Calloway die toen niet meer aan de top verkeerde. Quebec overleed 16 januari 1963 aan longkanker, 44 jaar oud. 18 juli 1944, 26 jaar oud

en pas vier jaar tenorist, deed hij in New York City een session voor Blue Note, en daaruit hoorde u Quebec's "Blue Harlem". Hij speelde met Tiny Grimes-gitaar, Ram Ramirez-piano, Milt Hinton-bas, J.C.Heard-drums. Nog een stuk uit deze session: "Indiana".

zelfde Ike Quebec Quintet: Indiana (McDonald, Hanley)
A/3 - 3:50 - idem

Het Ike Quebec Quintet op 18 juli 1944 met "Indiana". Ook voor Blue Note in New York City nam Quebec 25 september op met zijn Swingtet. Dit is "If I had you".

zelfde Ike Quebec Swingtet: If I had you (Shapiro, Campbell)
B/2 - 3:21 - idem

"If I had you", Blue Note-opname gemaakt in New York City op 25 september 1944 door het Ike Quebec Swingtet. Jonah Jones-trompet en Tyree Glenn-trombone, Ike Quebec-tenorsaxofoon, Ram Ramirez-piano, Tiny Grimes-gitaar, Oscar Pettiford-bas, J.C.Heard-drums. Net als Quebec zelf speelden Jonah Jones, Glenn en J.C.Heard in de toenmalige Cab Calloway Band. Ike Quebec had voor Coleman Hawkins als model gekozen en van die uit redelijk iets van zichzelf ontwikkeld, Illinois Jacquet wifelde. In 1942 was hij 20 want geboren op 31 oktober 1922 in Broussard, Louisiana, en had toen al een trend aangegeven bij Lionel Hampton in "Flyin' home". Datzelfde jaar 1942 was Jacquet op het merk Disc te horen in een studio kwintet van pianist Nat Cole.

plaat 2 Nat Cole Quintet: Heads (N.Cole)
A/1 - 3:56 - Spotlite SPJ 136

"Heads" heette dit stuk waarvan het niet zeker is of het van de leider/pianist is. We hoorden Shad Collins op trompet die in maart/februari 1941 in het eerste Lester Young Quintet gespeeld had, Illinois Jacquet-tenorsaxofoon, Nat Cole-piano, Gene Englund-bas, J.C.Heard-drums. In 1942, nadere datum-preciesering is tot nu toe niet gevonden, opgenomen voor het merk Disc. U hoort nog twee stukken uit deze session. Eerst met de via Jazz at the Philharmonic bekend en berucht geworden 'scream' van Jacquet "Pro-Sky".

zelfde

Nat Cole Quintet: Pro-Sky (N.Cole)
A/2 - 4:46 - idem

"Pro-Sky". Illinois Jacquet was oorspronkelijk een Hawkins-aanhanger, ontwikkelde wat eigen dingen in de jump band van Lionel Hampton, maar neeg soms zeer naar Lester Young. Als slot "I can't give you anything but love".

zelfde

Nat Cole Quintet: I can't give you anything but love (McHugh,Fields)
A/4 - 4:09 - idem

"I can't give you anything but love", het Nat Cole Quintet ergens in 1942 in New York City voor Disc met Shad Collins-trompet, Illinois Jacquet-tenorsaxofoon, Nat Cole-piano, Gene Englund-bas, J.C. Heard-drums. Volgende keer o.a..Dexter Gordon, dit was NDS Jazzgeschiedenis 218, MdR.

WA 83765
opu 18.1.84
28:50

0 0 0 0 0